

Ročník 1964

Sbírka zákonů Československé socialistické republiky

Cástka 13

Vydána dne 12. února 1964

Cena 90 hal.

OBSAH:

- 26. Zákon o vnitrozemské plavbě
27. Vyhláška ministerstva dopravy o vnitrozemské plavbě**
-

26

ZÁKON

**ze dne 31. ledna 1964
o vnitrozemské plavbě**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

věcech plavby obstarává ministerstvo dopravy a jemu podřízená Státní plavební správa v Bratislavě.

Uvodní ustanovení

§ 1

Vnitrozemská plavba slouží spolu s ostatními druhy dopravy k uspokojování potřeb národního hospodářství a obyvatelstva; je třeba plavbu rozvíjet, užívat vod pro plavbu a budovat nové vodní cesty a přístavy. Při výstavbě a využívání vodních cest a přístavů musí být brán zřetel na požadavky vodní dopravy a vodních sportů v souladu s ostatními úkoly vyplývajícími z komplexního, technicky a ekonomicky účelného hospodaření vodou.

§ 2

(¹) Státní odborný dozor na vnitrozemskou plavbu vykonává a ostatní úkoly státní správy ve

(²) Ministerstvu dopravy přísluší zejména určovat potřeby plavby a zastupovat její zájmy při budování a úpravách vodních cest a přístavů, rozhodovat v základních věcech týkajících se bezpečnosti plavebního a přístavního provozu a schvalovat přípravu i výstavbu a dovoz nových typů plavidel.

(³) Státní plavební správa v Bratislavě (dále jen „plavební správa“) pečeje o bezpečnost, plynulost a rozvoj vnitrozemské plavby na území celého státu; v podrobnostech upraví působnost plavební správy ministr dopravy. Ministr dopravy může pověřit plavební správu obstaráváním úkolů ve věcech plavby patřících do působnosti ministerstva dopravy.

(⁴) Plavební správa vykonává svou působnost přímo nebo svými orgány; těmito orgány jsou po-

bočky plavební správy a jejich pracoviště. Pobočky plavební správy zřizuje ministr dopravy.

(5) K zajištění bezpečnosti a plynulosti plavebního provozu mohou plavební správa a její orgány vydávat plavební vyhlášky, příkazy a zakazy, jakož i činit jiná vhodná opatření.

Vodní cesty a přístavy

§ 3

(1) Za vodní cesty se považují veškeré vodní toky, vodní nádrže a příplavy, na nichž je možná plavba velkými i malými loděmi, plovoucími zařízeními, plovoucími stroji, vory, sportovními a rekreačními plavidly. K využití vodních cest pro plavbu zřizuje se na vhodných místech přístavy pro překlad zboží, doplnění pohonných hmot a pro přezimování a ochranu plavidel. Přístav tvoří hydrotechnická část přístavu a územní obvod přístavu.

(2) Ministerstvo dopravy určí, u kterých vodních cest bude sledována a udržována jejich splavnost a které přístavy jsou určeny pro veřejnou potřebu.

(3) Vodní cesty zřizuje, udržuje a označuje organizace, kterým přísluší výstavba a správa vodních toků; při udržování vodní cesty a vytyčování plavební dráhy jsou organizace povinny dbát požadavků plavební správy a jejích orgánů.

§ 4

Součástmi vodní cesty jsou zdymadla (jezy, plavební komory), hydrotechnické části přístavů, nábřežní zdi, opevnění břehů, přístaviště, kotviště, obratiště a pomocné pobřežní stezky.

§ 5

(1) Jakákoli činnost ve vodní cestě nebo v její blízkosti, pokud může mít vliv na bezpečnost a plynulost plavby, může být prováděna jen se souhlasem plavební správy nebo jejího orgánu. Působnost vodohospodářských orgánů není tím dotčena.

(2) Každý, kdo jakýmkoli způsobem zasáhl do vodní cesty, je povinen učinit náležitá opatření k zachování bezpečnosti a plynulosti plavby. Ne stane-li se tak a je-li tu nebezpečí z prodlení, provede opatření na jeho náklad plavební správa nebo organizace, již přísluší správa vodních toků.

§ 6

(1) Mosty musí být stavěny tak, aby nezhoršovaly podmínky plavby.

(2) Kromějí-li prostor vodní cesty nebo jinak do něho zasahuje lanová dráha nebo vedení (potrubí), musí být výška nejnižšího bodu těchto zářízení nad nejvyšší plavební hladinou taková, aby plavba nebyla znemožněna, ztížena nebo ohrožena.

(3) Vedení (potrubí) může být vloženo do dna vodní cesty za předpokladu, že budou učiněna vhodná opatření proti jeho poškození a že nedojde k ztížení plavby.

(4) Výjimky z ustanovení odstavců 1 až 3 povoluje plavební správa.

§ 7

(1) Přívoz musí být zřízen a jeho provoz uspořádán tak, aby neomezoval a nerušil ostatní plavbu. K jeho zřízení je třeba souhlasu plavební správy.

(2) Provoz přívozu musí odpovídat podmínkám stanoveným vodohospodářskými orgány a plavební správou.

§ 8

(1) Oplocení, které by zásahovalo do vodní cesty, vedlo až k vodě a zlepšovalo tak volný pohyb po břehu, lze zřizovat jen se souhlasem vodohospodářského orgánu vydaným v dohodě s plavební správou.

(2) Uživatelé pozemků jsou povinni trpět oklešťování a odstraňování stromů a keřů omezujících viditelnost plavebních znaků a světel, zřizování, umísťování i činnost plavebních znaků a světel, jakož i vyvazování plovoucích zařízení. Za výkon tohoto oprávnění nepřísluší uživatelům pozemků náhrada.

(3) Uživatelé pozemků mají nárok na náhradu skutečné škody, která jím vznikla při umísťování, stavbě, opravách, změně nebo odstraňování plavebních znaků a světel. Nedoje-li o náhradě škody k dohodě, rozhodne o náhradě na žádost poškozeného okresního národního výboru. Nárok musí poškozený uplatnit do 30 dnů ode dne, kdy zjistil výši škody, nejpozději však do 6 měsíců ode dne vzniku škody; jinak nárok zanikne.

(4) Trhací práce v okolí vodní cesty se sledovanou plavností se mohou provádět pouze v dohodě s plavební správou a organizací, které přísluší správa vodního toku.

Plavidla**§ 9**

(¹) Plavidly jsou lodě, plovoucí stroje, plovoucí zařízení a vory. Plavidla malých rozměrů, jejichž délka lodního tělesa nepřesahuje 15 m a šíře 3 m, pokládají se za malá plavidla.

(²) Plavidla musí být stavěna podle pravidel pro stavbu lodí, schválených nebo uznaných ministerstvem dopravy, a podle schválených typů.

(³) Způsobilost plavidla k plavbě se prokazuje lodním osvědčením. Plavidla, jichž se použije jenom pro jednotlivou plavbu, obdrží místo lodního osvědčení zvláštní povolení; takové povolení obdrží také plavidla pro zkušební plavbu a vory.

§ 10

(¹) Lodní osvědčení vydává plavební správa po technické prohlídce plavidla a po ověření způsobilosti plavidla k plavbě. Plavební správa může od technické prohlídky upustit, má-li plavidlo klasifikační průkaz.

(²) Klasifikační průkaz plavidla označuje stupeň technické bezpečnosti a provozní způsobilosti plavidla. Klasifikace plavidel není povinná; klasifikace plavidel provádí a klasifikační průkaz vydává klasifikační organizace.

(³) Provozovatel plavidla je povinen sledovat neustále stav plavidla a provádět opětovné technické prohlídky ve lhůtách stanovených ministerstvem dopravy. Opětovná technická prohlídka plavidla musí být provedena též po každé rekonstrukci nebo větší opravě plavidla a jeho hnacího zařízení, pokud mohou mít vliv na pevnost a stabilitu plavidla.

§ 11

(¹) Na plavidle s výjimkou malého plavidla, které není určeno k hromadné přepravě osob, musí být označen vodoryskou maximální přípustný ponor. Plavidlo, jehož maximální přípustný ponor přesahuje 60 cm, musí být opatřeno stupnicemi ponoru.

(²) Každá československá loď o nosnosti větší než 25 tun musí mít cejchovní průkaz.

(³) Cejchování provádí na žádost provozovatele plavidla plavební správa.

§ 12

(¹) Evidenci lodí, plovoucích strojů a plovoucích zařízení s výjimkou sportovních plavidel, při-

vozních plavidel, plovoucích plováren a loděk patřících půjčovnám vede plavební správa.

(²) Plavidla musí být opatřena poznávacími znaky.

§ 13

Provozovatel plavidla je povinen vybavit plavidlo vedle lodního osvědčení lodními listinami, které určí pro jednotlivé druhy plavidel ministerstvo dopravy.

§ 14

(¹) Za československá plavidla se považují plavidla, která jsou ve vlastnictví (správě) československých organizací nebo československých občanů a nejsou zapsána do cizozemského rejstříku plavidel.

(²) Ostatní plavidla se považují za plavidla cizozemská.

(³) Vlajkou prokazující státní příslušnost československých lodí je československá státní vlajka.

§ 15

(¹) Na plavidle musí být posádka v takovém počtu a složení, aby byla zajištěna bezpečnost plavby; nejmenší počet členů posádky na plavidle a její složení stanoví plavební správa při vydání lodního osvědčení.

(²) Na plavidlech smíjí být zaměstnávány jen osoby zdravotně a odborně způsobilé.

(³) K vedení plavidel, k řízení a k obsluze hnacího a jiného zařízení na plavidle jsou oprávněny jen osoby, které mohou svou způsobilost prokázat.

(⁴) Průkazy způsobilosti vydává pro členy posádky československých plavidel plavební správa. Plavební správa může pověřit vydáváním průkazů způsobilosti provozovatele plavidla.

Provoz**§ 16**

(¹) Na vnitrozemských vodních cestách se smí používat k plavbě jen plavidla, u nichž byla zjištěna způsobilost k plavbě. Plavidla musí být udržovávána ve stavu zajišťujícím bezpečný a hospodárný provoz, k jakému byla připuštěna.

(²) Za bezpečnost plavidel v provozu odpovídá jejich provozovatel, jinž je organizace nebo občan, kterým plavidlo patří a kterí je používají k plavbě nebo kteří s plavidlem při plavbě disponují.

§ 17

(1) K zajištění bezpečnosti a plynulosti vnitrozemské plavby a v zájmu zachování pořádku na vodních cestách a v přístavech vyhlásí ministerstvo dopravy pravidla plavebního provozu (řady plavební bezpečnosti a přístavní řád).

(2) Provozovatel plavidla je povinen dodržovat při výkonu plavby pravidla plavebního provozu a činit opatření nutná k zajištění bezpečnosti plavby a pořádku na vodních cestách a v přístavech; při používání přístavů je povinen dbát, aby nebyl ztěžován provoz, nebylo poškozováno přístavní zařízení a nedocházelo k poškozování plavidel.

(3) Za používání přístavů určených pro veřejnou potřebu je provozovatel plavidla povinen zaplatit náhradu. Výši náhrady a případy, kdy se náhrada nevybírá, vyhlásí ministerstvo dopravy v Přepravním a tarifním věstníku.

§ 18

(1) Plavební nehody musí vůdce plavidla neprodleně hlásit plavební správě (jejímu orgánu) nebo orgánu Veřejné bezpečnosti, a dojde-li při nehodě k požáru plavidla nebo plavebního zařízení, též okresnímu národnímu výborem. Plavební nehody projednává plavební správa (její orgán) podle okolnosti ve spolupráci s orgány Veřejné bezpečnosti, popřípadě s okresním národním výborem a s orgány vodohospodářskými.

(2) Provozovatel plavidla i organizace, jíž přísluší správa vodních toků, jsou povinni sdělit plavební správě veškeré skutečnosti mající vztah k plavební nehodě, předložit lodní listiny a jiné doklady, které mohou objasnit příčinu nebo jiné okolnosti plavební nehody.

Přeprava

§ 19

(1) Vztahy mezi provozovateli plavidel nebo jinými dopravci a přepravci nebo cestujícími musí být upraveny tak, aby pomáhaly vytvářet potřebné podmínky pro zvyšování úrovně přepravy.

(2) Podmínky pro přepravu zboží a cestujících a pro skladování zboží stanoví přepravní, překladní a skladní řády. Uplaty za přepravu a poplatky za vedení úkony stanoví tarify.

(3) Přepravní, překladní a skladní řády vydává ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastně-

nými ústředními orgány, tarify po projednání s nimi. Tarify se vyhlašují v Přepravním a tarifním věstníku.

§ 20

Vyžaduje-li to přepravní potřeba, vytvoří provozovatel plavidla s jinou dopravní organizací v místech, kde přeprava přechází z jednoho druhu dopravy na jiný druh dopravy, vhodné podmínky pro sladění činnosti obou druhů dopravy, popřípadě v zájmu účelného využití vnitrozemské plavby bude provádět spolu s jinými druhy dopravy sdruženou přepravu podle jednotného přepravního řádu.

§ 21

(1) Odaje o pravidelných jízdách lodí přepravujících cestující stanoví jízdní řády, které sestavuje a vydává provozovatel plavidla po projednání s okresním národním výborem; při přepravě mezinárodní schvaluje jízdní řád ministerstvo dopravy po projednání s ministerstvem vnitra a ministerstvem zahraničního obchodu — Ústřední celní správou.

(2) Způsob vyhlašování jízdních řádů stanoví přepravní řád.

§ 22

Společná havárie

(1) Společnou havárií se rozumí řada škod, které vzniknou tím, že se úmyslně a účelně učiní miložádné oběti nebo výdaje pro záchrannu majetkových hodnot ze společného nebezpečí.

(2) Společná havárie se rozvrhuje mezi plavidlo, přepravné a náklad poměrně podle jejich hodnoty.

(3) Rozvrh společné havárie se provede i tehdy, byla-li příhoda, která dala podnět k oběti nebo k výdajům náležejícím do společné havárie, zaviněna některým z účastníků; nároky ostatních účastníků na náhradu škody včl němu nejsou tím dotčeny..

(4) Případ společné havárie nezakládá osobní závazek uhradit příspěvky. Jestliže však majitel nákladu při jeho odhěru věděl, že se má za náklad příspěvek platit, je osobně zavázán jej uhradit, a to až do výše částky, která by byla mohla být uhranena z nákladu, kdyby mu nebyl býval vydán.

(5) Provozovatel plavidla nesmí vydat náklad, na kterém vázne příspěvek ke společné havárii, dokud příspěvek není zaplacen nebo pokud není po-

skytnuta jistota; jinak odpovídá za zaplacenf příspěvku.

(6) Ustanovení předchozích odstavců se ne použije, pokud provozovatel plavidla nebo jiný dopravce a přepravce učinili odchylná ujednání.

Závěrečná ustanovení

§ 23

(1) Při výstavbě vodních cest a provozu na nich je nutno dbát zájmů obrany republiky. Při výstavbě vodních cest uplatňuje hlediska zabezpečení obrany vojenská správa, která sleduje stav, výkonost a uspořádání provozu na vodních cestách.

(2) Ustanovení § 9 až 15 a § 18 až 21 ne vztahuje se na plavidla ozbrojených sil.

§ 24

Ministerstvo dopravy vydá k provedení tohoto zákona v dohodě s příslušnými ústředními orgány podrobnější předpisy; přitom stanoví úlevy a odchylky pro malá plavidla a pro sportovní a rekreační plavbu.

§ 25

Zrušují se:

1. zákon č. 13/1929 Sb., o cejchování vnitrozemských lodí,
2. vládní nařízení č. 51/1932 Sb., o cejchování vnitrozemských lodí,
3. vyhláška č. 1694/1946 Ú. l. I., o nakládacích a vykládacích lhůtách ve vnitrozemské plavbě,
4. zákon č. 152/1950 Sb., o úpravě a bezpečnosti provozu vnitrozemní plavby,
5. nařízení ministra dopravy č. 202/1950 Sb., o přístavním řádu pro československé vnitrozemní přístavy,
6. nařízení ministra dopravy č. 56/1951 Sb., o plaveckých knížkách,

7. vyhláška č. 1/1951 Ú. l. I., o československých vnitrozemních přístavech,
8. zákonné opatření č. 1/1955 Sb., o státní správě ve věcech plavby, ve znění vládního nařízení č. 102/1960 Sb., o zrušení oblastních orgánů státní správy na Slovensku a plavební správy v Praze,
9. nařízení ministra dopravy č. 18/1955 Sb., o způsobilosti a evidenci vnitrozemních plavidel,
10. vyhláška č. 3/1955 Ú. l., o působnosti plavebních správ a jejich orgánů,
11. vyhláška č. 59/1955 Ú. l., o způsobilosti a evidenci vnitrozemních plavidel,
12. vyhláška č. 255/1955 Ú. l., o nakládacích a vykládacích pracích a skladování zboží v československých vnitrozemních přístavech (překladní a skladní řád),
13. vyhláška č. 256/1955 Ú. l., o náhradě za používání vnitrozemních přístavů plavidly,
14. vyhláška č. 30/1956 Ú. l., o svítidlech pro poznávací a signální světla na vnitrozemních plavidlech,
15. vyhláška č. 161/1958 Ú. l., o vyhlašování norm a lhůt pro nakládání a vykládání plavidel v československých vnitrozemních přístavech a překladištích,
16. vyhláška č. 110/1957 Ú. l., o počtu, složení a způsobilosti členů posádek vnitrozemních plavidel,
17. vyhláška č. 123/1957 Ú. l., o úlevách v evidenci malých plavidel,
18. vyhláška č. 191/1957 Ú. l., o zvláštních právech a povinnostech orgánů plavební bezpečnosti.

§ 26

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1984.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

27

VÝHЛАŠKA

Ministerstva dopravy

ze dne 12. února 1964,

o vnitrozemské plavbě

**Ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zá-
častněnými ústředními orgány podle § 24 zákona
č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě:**

§ 1
(k § 2 zákona)

**(1) Při výkonu státního odborného dozoru Stá-
tní plavební správa v Bratislavě (dále jen „plavební
správa“) sleduje**

- a) stav sledované vodní cesty, označení plavební dráhy, přívozů, vedení (potrubí) a plavebních překážek,
- b) provoz přístavů, pořádek a čistotu v nich,
- c) dodržování předpisů týkajících se plavby, zvlášť pravidel plavebního provozu,
- d) způsobilost plavidel k plavbě, provádění opětovných technických prohlídek a u osobních lodí dodržování nejvyššího přípustného počtu cestujících (osob),
- e) vybavení plavidel dostatečnou posádkou a pře-
depsanými lodními listinami,
- f) zdravotní a odbornou způsobilost pracovníků na plavidle a v přístavu k výkonu práci, kterými byli pověřeni, a jejich ohenznamení s před-
pisy pro výkon služby a s předpisy o bezpeč-
nosti při práci.

(2) Z ostatních úkolů přísluší plavební správě

na úseku péče o plavební bezpečnost

- a) pečovat o plavební bezpečnost na vodních ces-
tách a v přístavech a činit opatření k zajištění
plynulého a bezpečného plavebního provozu,
- b) rozhodovat o dočasném přerušení nebo ome-
zení plavebního provozu,
- c) dbát o včasné ukrytí plavidel v ochranných
přístavech při velkých vodách, chodu ledu, ži-
vejších pohromách apod.,

- d) zajistit poskytnutí pomoci plavidlům, která
jsou v nebezpečí,
- e) vyšetřovat plavební nehody a činit při nich
nutná opatření;

na úseku péče o vodní cesty

- f) zajišťovat plavební hloubky, zjišťovat překážky
v plavební dráze a zajišťovat jejich odstranění,
sledovat vodní poměry a zajišťovat zlepšování
plavebních poměrů,
- g) hájet zájmy plavby při vodohospodářských a ji-
ných zařízeních; požadovat od organizace, které
přísluší správa vodních toků, řádné udržování
hydrotechnických staveb a zařízení, jakož i pla-
vebních zařízení na těchto stavbách (zpevně-
ní břehových svahů, údržba přístavních zdí,
vyvazovacích zařízení, sedel pro vzpěry a při-
stavní můstky, trvalých přistávacích zařízení,
schodů apod.),
- h) dávat podněty a vyjadřovat se k projektům a
úpravám vodních staveb z hlediska potřeb
plavby,
- i) určovat přístaviště, vyvaziště, kotviště, obra-
tiště, jakož i přistávací místa plavidel;

na úseku péče o plavidla

- j) rozhodovat o způsobilosti plavidel k plavbě,
- k) stanovit počty a složení lodních posádek,
- l) určovat nejvyšší přípustný počet cestujících na
plavidlech,
- m) provádět cejchování plavidel a ostatní úkony
podle předpisů o technické způsobilosti pla-
videl,
- n) vydávat příslušné lodní listiny a vést evidenci
plavidel,
- o) dávat souhlas k rekonstrukci a vyřazování pla-
videl;

- na úseku péče o lodní posádky**
- o) provádět zkoušky způsobilosti členů lodních posádek, vydávat a odnáimat příslušné průkazy a vést jejich evidenci,
 - p) spolupracovat při soustavném zvyšování odborné urovny lodních posádek;

na úseku péče o přístavy

- r) spravovat přístavy určené pro veřejnou potřebu,
- s) provádět prohlídky a činit opatření nutná k zajištění řádného a bezpečného provozu přístavů,
- t) spolupůsobit při projektování a výstavbě hydrotechnických částí přístavů,
- u) vyměňovat a vybírat náhradu za používání přístavů určených pro veřejnou potřebu.

Vodní cesty a přístavy**§ 2**

(k § 3 zákona)

(¹) Splavnost bude sledována a udržována u těchto vodních cest (dále jen „sledované vodní cesty“):

- a) v úseku Dunaje od ústí Moravy k ústí Ipeku; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 5000 tun,
- b) v úseku Labe od Jaroměře do Hlinska (státní hranice); je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 1500 tun,
- c) v úseku Vltavy od Českých Budějovic do Mělníka; od Českých Budějovic do Slap je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 250 tun a od Slap do Mělníka pro plavbu plavidly o nosnosti do 1500 tun,
- d) plavební kanál Otrokovice — Rokatec; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 150 tun.

(²) Výhledově se sleduje splavnění Ohře, Berounky, Moravy, Odry, Dyje a Váhu; ustanovení o vodních cestách se sledovanou splavností platí pro tyto vodní cesty přiměřeně.

(³) Plavba na vodních cestách je možná celoročně v době denní i noční, pokud z důvodu bezpečnosti nebo jiných závažných důvodů není omezena, zastavena nebo zakázána.

(⁴) Způsob a dobu proplavování plavidel plavebními komorami stanoví plavební správa v důhodě s organizací, která přísluší správce vodních toků. Nárok na proplavování mají všechna plavidla.

Přednost při proplavování mají lodi pravidelné osobní dopravy. Malá a sportovní plavidla jsou proplavována zpravidla ve stanovených hodinách nebo současně s velkými plavidly.

§ 3

(k § 3 zákona)

(¹) Přístavy určenými pro veřejnou potřebu jsou:

1. Přístav Praha — Smíchov

Přístav tvoří nádrž na levém břehu Vltavy v Mělník km 187,8 — 189,3 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní.

2. Přístav Praha — Podolí

Přístav tvoří přístavní nádrž na pravém břehu Vltavy s vjezdem v Mělník km 188,9 s územním obvodem; přístav slouží jako ochranný a zimní pro sportovní lodi.

3. Přístav Praha — Holešovice

Přístav tvoří nádrž na levém břehu Vltavy v Mělník km 197,1 — 199,2 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní.

4. Přístav Praha — Líhen

Přístav tvoří nádrž na pravém břehu Vltavy v Mělník km 197,1 — 198,3; přístav slouží jako ochranný a zimní.

5. Přístav Kolín

Přístav tvoří levý břeh Labe v Mělník km 84,3 — 84,4 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní.

6. Přístav Mělník

Přístav tvoří pravý břeh Labe v Mělník km 0,7 — 3,0, přístavní nádrž a územní obvod; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní.

7. Přístav Lovosice

Přístav tvoří levý břeh Labe a plavebního kanálu v Mělník km 49,8—50,9 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní a ochranný.

8. Přístav Ústí nad Labem

Přístav tvoří

- a) překladiště ve Vaňově na levém břehu Labe v Mělník km 67,5—68,7 s územním obvodem;

- b) překladiště Ústí nad Labem—Větruše na levém břehu Labe v říčním km 69,4—71,0 s územním obvodem;
- c) přístav Ústí nad Labem—Krásné Březno na levém břehu Labe v říčním km 71,8—75,3 s přístavními nádržemi a s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní;
- d) přístaviště osobních lodí na levém břehu Labe v říčním km 71,0—71,4;
- e) překladiště Olšinka na pravém břehu Labe v říčním km 73,5—74,0 s územním obvodem; slouží jako překladiště olejů;
- f) překladiště Neštěmice na levém břehu Labe v říčním km 75,8—76,3 s územním obvodem.

9. Přístav Děčín

Přístav tvoří

- a) přístav Děčín—Rozbělesy na levém břehu Labe v říčním km 92,0—94,2 s přístavní nádrží a územním obvodem; slouží jako přístav obchodní, ochranný a zimní;
- b) přístav Děčín město na obou březích Labe v říčním km 95,0—98,2 s územním obvodem; slouží jako přístav obchodní.

10. Přístav Bratislava

Přístav tvoří přístavní nádrž a oba břehy Dunaje v říčním km 1871,5—1882,3 s územním obvodem; slouží jako přístav obchodní, ochranný a zimní.

11. Přístav Komárno

Přístav tvoří přístavní nádrž a levý břeh Dunaje v říčním km 1770,0—1784,0 a oba břehy Váhu od železničního mostu k ústí Váhu do Dunaje s územním obvodem; slouží jako přístav obchodní, ochranný a zimní.

12. Přístav Štúrovo

Přístav tvoří levý břeh Dunaje v říčním km 1718,7—1718,4 s územním obvodem; slouží jako obchodní přístav.

⁽¹⁾ Územní obvody těchto přístavů stanoví ministerstvo dopravy v dohodě s krajským národním výborem. Plány územních obvodů jsou uloženy u plavební správy. V územním obvodu směří být zřízeny pouze objekty sloužící vodní dopravě; k zřízení těchto objektů, k jejich zrušení nebo rekonstrukci je třeba souhlasu plavební správy.

⁽³⁾ Za přístavy určené pro veřejnou potřebu se též považují přístavací místa ležící mimo území přístavů podle odstavce 1, zřízená a udržovaná plavební správou, pokud je plavidlům dovoleno na nich přistávat a používat jich k překladním nebo k obchodním účelům.

§ 4

(k § 5 zákona)

⁽¹⁾ Na sledovaných vodních cestách nesmějí být zřízena a provozována zařízení, která by mohla způsobit ohrožení zdraví nebo života osob provozujících plavbu a nadměrně ztlžit, popřípadě znemožnit plavbu (lano přes vodní cestu, hrázky nebo jiné překážky v plavební dráze). Veškeré plavební překážky, jako staveniště a pracoviště, je povinen ten, kdo je zřídil, označit plavebními znaky a světly a tyto udržovat.

⁽²⁾ Činnost na sledovaných vodních cestách, která by mohla ovlivnit plynulost plavby a způsobit dočasné nebo trvalé omezení plavebního provozu nebo přerušení plavební dráhy, musí být předem povolena plavební správou (pořádání závodů nebo slavností na vodě, provádění cvičení, plavba zvláštním zařízením, práce na vodní cestě, výstavba mostů a jiných staveb ve vodní cestě apod.). Těžbu štěrkopísku ve sledované vodní cestě povoluje v dohodě s plavební správou organizace, jíž přísluší správa vodního toku.

§ 5

(k § 6 zákona)

⁽¹⁾ Na sledované vodní cestě určené pro lodi o nosnosti do 5000 tun směří být stavěny mosty o nejmenší podjezdné výšce 10 m nad nejvyšší plavební hladinou; u obloukových mostů musí být nejmenší podjezdna výška dodržena v šířce 80 m. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 100 m široká.

⁽²⁾ Na sledované vodní cestě určené pro lodi o nosnosti do 1500 tun směří být stavěny mosty o nejmenší podjezdné výšce 6,5 m nad nejvyšší plavební hladinou; u obloukových mostů musí být podjezdna výška dodržena v šířce 30 m. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 50 m široká.

⁽³⁾ Na sledované vodní cestě určené pro lodi o nosnosti do 250 tun směří být stavěny mosty o nejmenší podjezdné výšce 6,5 m nad nejvyšší

plavební hladinou. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 36 m široká.

(4) Pokud není možno dodržet nejmenší podjezdovou výšku mostu, musí být zřízen most se zvedací konstrukcí. Výjimky povoluje, jsou-li k tomu závažné důvody, plavební správa.

(5) Nejvyšší plavební hladinu na vodní cestě stanoví plavební správa.

(6) Na dobu časově omezenou lze zřizovat na vodních cestách pontonové mosty; na sledovaných vodních cestách musí být na mostě trvale obsluha, která most, vyžaduje-li to plavební provoz, otevře, na ostatních vodních cestách musí pontonové mosty umožňovat proplutí plavidel používaných na vodní cestě. U pontonových mostů nemusí být dodržena nejmenší podjezdová výška. Před velkou vodou a na zimu musí být pontonové mosty vhodně zařízeny, popř. z vodní cesty odstraněny.

(7) Plavební průjezdy pod mosty označuje organizace, které přísluší správa vodního toku.

kého kamene. V místech, kde jsou prováděny bavrovací práce, musí být hloubka rýhy přiměřeně zvětšena.

(8) Umístění potrubí a kabelového vedení označuje správce potrubí a vedení.

§ 7

(k § 7 zákona)

(1) Horní vodič přívozu na sledované vodní cestě musí být nejméně 12 m, na ostatních vodních cestách nejméně 5 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(2) Spodní vodič přívozu na sledované vodní cestě musí být označen. Při provozu přívozu nesmí být stoupáním nebo klesáním spodního vodiče ohrožena plavba.

(3) Umístění přívozu označuje správce přívozu.

Plavidla

§ 8

(k § 8 zákona)

(1) Na sledovaných vodních cestách určených pro plavidla o nosnosti do 5000 tun směří být změzeny lanové dráhy a potrubí nejméně 12 m, sdělovací vedení 15,5 m a elektrická vedení do napětí 110 kV 19 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(2) Na sledovaných vodních cestách určených pro plavidla o nosnosti do 250 tun a na přehradních nádržích směří být změzeny lanové dráhy a sdělovací vedení a potrubí nejméně 10 m nad nejvyšší plavební hladinou, elektrická vedení do napětí 110 kV 12 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(3) Elektrická vedení o napěti vyšším než 110 kV směří být zřízena ve výšce stanovené v odstavcích 1 a 2 zvýšené o 1 cm na každý 1 kV, který přesahuje 110 kV.

(4) Na ostatních vodních cestách směří být změzeny lanové dráhy, potrubí a vedení nejméně 6 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(5) Do dna sledované vodní cesty mohou být vložena kabelová vedení v rýze chráněné záhozem, a to slaboproudé kabely v záhozu o výšce nejméně 120 cm, silnoproudé kabely nejméně 200 cm; zához v síle 50 cm musí být proveden z kamene. Potrubí může být vloženo do dna sledované vodní cesty v rýze tak hluboké, aby zához měl výšku nejméně 120 cm; polovina záhozu musí být provedena z těž-

(1) Provozovatel plavidla je povinen projednat s ministerstvem dopravy základní technické podmínky před jejich schválením; ministerstvo dopravy přitom stanoví rozsah projektové dokumentace, která bude předložena ministerstvu dopravy k posouzení. Plovoucím strojem se rozumí všechny druhy plovoucích bagrů, jeřábů, zdvihadel, elevátorů, transportérů, čerpadel, beranidel a jiných zařízení určených výhradně k mechanické práci na vode.

(2) Vybudovalá loď a plovoucí stroj nového typu určené pro tuzemskou potřebu podléhají z hlediska bezpečnosti, pevnosti a stability přezkoušení a schválení ministerstva dopravy; to přezkouší, zda stavba byla provedena podle schváleného projektu, provede technickou prohlídku lodi a plovoucího stroje, jejich jednotlivých částí, popř. strojního zařízení, zkušební plavbu a zkoušku stability u osobních lodí a podle potřeby i u jiných plavidel. Od zkoušky stability může být upuštěno, předložit výrobce doklad o provedení této zkoušky klasifikační organizací. Schválení typu se provádí po skončení a vyhodnocení provozních zkoušek, jejichž rozsah se stanoví v technických podmínkách. Zkoušky se provedou za účasti zástupců, výrobce (řešitele), odběratele, jakož i plavební správy nebo klasifikační organizace. Shledá-li se, že plavidlo nového typu je způsobilé k sériové výrobě nebo

k dovozu ve větším počtu, vydá ministerstvo dopravy průkaz způsobilosti typu.

(³) Sériově vyráběny nebo dováženy ve větším počtu mohou být pouze plavidla, pro jejichž typ byl vydán průkaz způsobilosti typu; výrobce nebo dovozce vydá pro každé plavidlo typové osvědčení.

(¹) Zádost o schválení typu a vydání průkazu způsobilosti typu se podává u plavební správy.

§ 9

(k § 9 zákona)

Plavidlo musí odpovídat rozměry vodní cesty, musí být těsné, pevně stavěné a mít dostatečnou stabilitu. Kormidelní a kotevní zařízení musí být spolehlivé a účinné. Svým provedením a použitým materiálem musí plavidlo odpovídat pravidlům pro stavbu lodí; pravidlům pro stavbu lodí nemusí odpovídat malá plavidla, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení lodí nebo k hromadné přepravě osob.

§ 10

(k § 10 zákona)

(¹) Při ověřování způsobilosti plavidla k plavbě plavební správa provádí

- a) přezkoušení, zda plavidlo bylo postaveno podle schváleného projektu,
- b) technickou prohlídku plavidla, jeho jednotlivých částí, popř. strojního zařízení, jakož i úkony s ní obvykle spojené (určení vodorysky maximálního přípustného ponoru, určení ponorových stupnic apod.),
- c) zkušební plavbu,
- d) zkoušku stabilitu u osobních lodí a podle potřeby i u jiných plavidel.

(²) Nebylo-li plavidlo, které podléhá cejchovní povinnosti, dosud ocejchováno, provede se současně také cejchování plavidla. U plovoucího zařízení se provádí jen technická prohlídka. Dobu a místo technické prohlídky a zkušební plavby stanoví plavební správa. Provozovatel plavidla je povinen předvést plavidlo k technické prohlídce a zkušební plavbě, popř. ke zkoušce stability prázdné, vyčištěné a s potřebnou výstrojí, je povinen umožnit plavební správě přístup do všech prostor plavidla a poskytnout pracovníky a věcné prostředky.

(³) U plovoucího zařízení se v lodním osvědčení určí, kde smí být plavební zařízení umístěno, a

stanovi se jeho výstroj. Plovoucí zařízení musí být vyvázáno, popř. zakotveno tak, aby mohlo sledovat kolísání vodních stavů, aby neohrožovalo jiné zařízení a samo bylo chráněno před poškozením, na sednutím nebo jeho odplavením z dosavadního stanoviště. Plovoucím zařízením jsou plovárny, doky, hangáry, přístavní můstky, lodní restaurace, mlýny, dílny, pontony apod. mající určité stanoviště na vodě.

§ 11

(k § 10 zákona)

(¹) Opětovná technická prohlídka plavidla se provádí:

- a) u osobní lodi a přívozního plavidla každý rok,
- b) u nádržové (tankové) lodi každý druhý rok,
- c) u nákladní lodi se strojním pohonem každý třetí rok,
- d) u vlečné nebo tlačné lodi, nákladní lodi a plovoucího stroje do stáří 20 let každý pátý rok, u starších plavidel každý třetí rok,
- e) u loděk půjčoven, u plováren, plovoucích restaurací, plovoucích dílen, plovoucích prodejen, přístavních můstků osobní dopravy každý rok,
- f) u plavidel na uzavřených štěrkovištích každý rok.

(²) Na souši se provádí opětovná technická prohlídka plavidel uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) do stáří dvacetí let každý desátý rok, u starších plavidel každý pátý rok, na uzavřených štěrkovištích každý pátý rok.

(³) Opětovná technická prohlídka se dále provede po každé havárii, která naruší způsobilost plavidla k plavbě, po každé důležité opravě nebo změně strojního zařízení, konstrukce tělesa nebo důležitých částí plavidla nebo každá jiná změna, která ovlivňuje stabilitu plavidla. Dále se provede technická prohlídka, má-li být plavidlo používáno k jinému účelu a vznikne-li pochybnost o technické způsobilosti plavidla.

§ 12

(k § 11 zákona)

(¹) Vodoryska maximálního přípustného ponoru musí být vyznačena zřetelně a trvanlivě na obou bočích plavidla. Značka se skládá z kružnice dva centimetry silné o vnějším průměru 15 centimetrů a vodorovné přímky nejméně 25 cm dlouhé a 2 cm široké; spodní okraj přímky, který tvorí,

vlastní vodorysku, prochází středem kružnice. Vodoryska nesmí být zakryta a neoprávněno měněna. Nad vodoryskou musí zůstat volný okraj. Počet a způsob vyznačení ponorových stupnic stanoví řád pro cejchování vnitrozemských plavidel vydaný ministerstvem dopravy.

(2) U osobních lodí musí být stanoven nejvyšší přípustný počet cestujících, u přívěsných [záchranných] člunů a loděk půjčovaných největší počet osob, které smějí být na plavidle, a to se záletem ke stabilitě a prostorovým poměrům, u lodí se strojním pohonem také s přihlédnutím k výkonu stroje. Nejvyšší přípustný počet cestujících (osob) stanoví plavební správa; musí být vyznačen na viditelném místě na plavidle. Nejvyšší přípustný počet cestujících (osob) nesmí být překrocen; použíje-li se prostoru na plavidle určeného pro cestující k uložení nákladu, zmenšuje se nejvíce přípustný počet cestujících za každou polovinu čtverečního metru použitého prostoru nebo za každých 65 kg nákladu o jednu osobu.

§ 13

(k § 11 zákona)

(1) Cejchováním stanoví se vztah mezi ponorem lodi a vahou jejího nákladu tak, aby podle údajů ponorových stupnic a cejchovního průkazu bylo lze zjistit váhu lodního nákladu. Povinnost opatřit si cejchovní průkaz přísluší provozovateli plavidla. Cejchovní průkaz musí být vždy na lodi. Při zrušení cejchované lodi musí být cejchovní průkaz vrácen plavební správě. Plavební správa vede rejstřík vydaných průkazů o cejchování, cejchovních zkouškách a přecejchování plavidla.

(2) Cejchovní značky, vodorysu a ponorové stupnice udržuje provozovatel plavidla a za plavby vůdce plavidla.

(3) Plavební správa uzná cejchovní průkaz vydaný orgány států, které přistoupily k Úmluvě o cejchování vnitrozemských lodí. Provozovatel československé lodi je povinen oznamit plavební správě cejchování, přecejchování nebo provedení cejchovní zkoušky lodi v cizím státě, sdělit orgán, číslo a datum vydání cejchovních průkazů a největší nosnost lodí stanovenou cejchováním, přecejchováním nebo cejchovní zkouškou.

§ 14

(k § 12 zákona)

(1) Evidence plavidel spočívá v zápisu plavidla do rejstříku vnitrozemských plavidel a v přidělení

poznávacích znaků. Evidenční povinnosti nepodléhají malá plavidla, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení jiných lodí nebo k hromadné přepravě osob.

(2) Poznávací znaky tvoří označení plavidla, místo registrace plavidla, údaj o nosnosti plavidla, které slouží k přepravě nákladů, a údaj o nejvyšším přípustném počtu cestujících u osobních lodí. Poznávací znaky musí být udržovány stále v dobrém a čitelném stavu.

(3) Označení plavidla musí být vyznačeno na obou bočích a na zadové části plavidla. Jestliže v bočně vyvázaném závěsu nebo v postrkovém soulodi jedno nebo několik označení na samohybu je zacloněno, musí být označení opakováno na štítcích. Označení plavidla se provede jménem plavidla nebo názvem (zkratkou) provozovatele a číslem, nebo jen číslem, pod kterým je plavidlo zapsáno v rejstříkové knize.

(4) Místo registrace plavidla musí být vyznačeno na jeho zadě. U plavidel se stálým stanovištěm na Slovensku a na Moravě je místem registrace Bratislava, u ostatních československých plavidel je místem registrace Praha.

(5) Nosnost plavidel sloužících k přepravě nákladů a nejvyšší přípustný počet cestujících u osobních lodí musí být vyznačeny na obou bočích plavidla nebo na pevně připevněných štítcích na dobrě viditelném místě.

(6) Poznávací znaky musí být provedeny stojatými latinskými písmeny a arabskými číslicemi jednoduchých tvarů bez ozdob. Písmena a čísla musí být na tmavém podkladě lodi světlé a na světlém podkladě lodi tmavé. Šířka písmen a jejich tloušťka musí být uměrná jejich výšce. U jména plavidla nesmí být výška písmen menší než 20 cm, u ostatních částí poznávacího znaku 15 cm. Plavidlo plavební správy nese ještě státní znak a na vodní cestě mezinárodního významu jednotný mezinárodně dohodnutý znak.

(7) Malá plavidla, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení nebo k hromadné přepravě osob, nejsou opatřena poznávacími znaky; musí být opatřena jen jménem a bydlištěm provozovatele plavidla.

§ 15

(k § 13 zákona)

(1) Lodi a plovoucí stroje musí mít vedle lodního osvědčení tyto listiny:

- a) cejchovní průkaz (jen lodi o nosnosti větší než 25 tun),
- b) seznam posádky, doložený průkazy o způsobilosti vůdce plavidla a členů posádky k řízení plavidla a obsluze strojů,
- c) lodní deník (jen československé lodí).

(2) Mimo listiny uvedené v odstavci 1 musí mít lodi a plovoucí stroje listiny předepsané zvláštními předpisy nebo mezinárodními úmluvami a dohodami, zejména

- a) revizní knihu parních kotlů u lodí s parními kotly,
- b) revizní knihu tlakových nádob u lodí, které mají nádoby se stlačeným vzduchem nebo plynem,
- c) povolení ke zřízení a provozu radioelektrické stanice a deník radioelektrické služby u lodí vybavených radioelektrickou stanicí.

(2) Malá plavidla, která jsou určena k vlečení nebo tlačení jiných lodí nebo k hromadné přepravě osob, musí mít vedle lodního osvědčení seznam posádky doložený průkazy způsobilosti k řízení plavidla a obsluze strojů a listiny předepsané zvláštními předpisy nebo mezinárodními úmluvami a dohodami.

§ 18

(k § 13 zákona)

(1) Provozovatel plavidla je povinen zajistit řádné vedení seznamu posádky, lodního deníku i deníku radioelektrické služby..

(2) Do seznamu posádky se zapisuji členové posádky, jejich rodinni příslušníci, jakož i všechny jiné osoby naloděné na plavidlo. Za řádné vedení seznamu posádky odpovídá vůdce plavidla. Každý samostatný ucelený zápis v seznamu posádky musí být označen datem zápisu a podpisem vůdce plavidla.

(3) Do lodního deníku se zapisuji denně všechny závažné události a důležité údaje týkající se plavby plavidla, služby na plavidle, lodní posádky, jakož i záznamy o povětrnostních poměrech a vodních stavech za plavby. Za řádné vedení lodního deníku odpovídá vůdce plavidla.

(1) Do deníku radioelektrické služby se zapisuji denně záznamy o všech vysílaných i přijatých oznameních, důležité události ze služby, jakož i příslušné místní a časové údaje. Podrobnosti týkající se vedení radioelektrického deníku stanoví orgán, vydávající povolení ke zřízení a provozu radioelektrické stanice. Za řádné vedení deníku ud-

povídá radiotelegrafista pověřený obsluhou radioelektrické stanice, který musí zápisy do deníku denně podepsovat.

(5) Povinnost vést seznam posádky, lodní deník a deník radioelektrické služby začíná dnem, kdy plavidlo nebo radioelektrická stanice byla uvedena do provozu, a končí dnem, kdy plavidlo nebo radioelektrická stanice byla trvale vyřazena z provozu.

(6) Provozovatel plavidla je povinen uschovat seznam posádky, lodní deník a deník radioelektrické služby po dobu 3 let ode dne posledního zápisu.

§ 17

(k § 13 zákona)

(1) Jakékoli změny v obsahu lodní listiny (přepsání, škrtní, doplnky apod.) musí být provedeny tak, aby původní znění zůstalo čitelné. Orgán, který provedl změnu, musí záZNAM podepsat a opatřit razitkou a datem.

(2) Provozovatel plavidla je povinen oznámit ztrátu lodní listiny neprodleně orgánu, který listinu vydal, a požádat o vydání druhopisu. Příslušný orgán vydá druhopis listiny, na kterém poznamená, že originál byl ztracen a je neplatný.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí obdobně v případech, že lodní listina se stala z jakéhokoliv důvodu nečitelnou nebo nepoužitelnou. V takovém případě musí být listina vrácena příslušnému orgánu, který ji znehodnotí.

(4) Vzory lodních listin stanoví plavební správa.

§ 18

(k § 14 zákona)

Plavidla určená a používaná plavební správou, československá plavidla na mezinárodních tocích, jakož i československá plavidla plující za hranice musí nést československou státní vlajku; plavidla vztýčují československou státní vlajku na zádi. Na místě určeném pro československou státní vlajku nesmí být vztýčena jiná vlajka nebo znak. Při používání vlajek na plavidle je nutno dbát toho, aby jiné vlajky nebyly větších rozměrů, než je československá státní vlajka, která je s nimi současně vztýčena.

§ 19

(k § 15 zákona)

(1) Plavební správa při stanovení nejmenšího počtu členů posádky a jejího složení bere zřetel

na zvláštní vlastnosti plavidla, jeho rozměry, stupeň mechanizace hnacího zařízení a výstroje, jakož i na jiné okolnosti, jako například zvláštní určení plavidla, způsob remorkáže, povahu plavební dráhy atd.

(²) Provozovatelé plavidel jsou povinni při vzniku mimořádných okolností (vysoká voda, chod ledu apod.) poslat posádku bez zvláštní výzvy plavební správy na stav zajíšťující plnou bezpečnost plavby a plavidla.

(³) Odborná způsobilost k vedení plavidel, Mzení a obsluze hnacího a jiného zařízení se prokazuje zkouškou, po jejímž úspěšném složení vydá plavební správa průkaz způsobilosti. Ke zkoušce může být připuštěna jen osoba, která je spolehlivá, zdravotně způsobilá a má pro žádané oprávnění potřebné předpoklady.

(⁴) Průkaz způsobilosti musí pracovník nosit stále při sobě a předložit jej na vyzvání orgánům plavební správy. Plavební správa je oprávněna kdykoliv přezkoušet způsobilost členů posádky československých plavidel; podle výsledku přezkoušení průkaz způsobilosti pracovníkovi ponechá a poznamená v něm výsledek přezkoušení nebo rozsah oprávnění omezí nebo průkaz způsobilosti odejme. Plavební správa také odejme průkaz způsobilosti, vykazuje-li pracovník při výkonu oprávnění takové nedostatky, které by mohly ohrozit bezpečnost plavby.

(⁵) Průkazy způsobilosti vydané orgány cizích států se uznávají na základě vzájemnosti.

Provoz

(k § 18 zákona)

§ 20

(¹) Způsobilost plavidla se nezjišťuje u malých plavidel, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení lodí nebo k hromadné přepravě osob. Tato plavidla musí mít k zajištění bezpečnosti plavby alespoň dvě vesla nebo jedno pádro; plavidlo o výtlaku větším než 1 tunu další veslo nebo pádro, dále vylévačku, bídlo s háčkem, přiměřené lanko delší než 10 m a plavidlo se strojním pohonem kromě toho ještě kotvu, přiměřený hasicí prostředek a skříňku první pomoci.

(²) Cizozemská plavidla mohou být používána k plavbě v tuzemsku, mohou-li prokázat svou způsobilost k plavbě průkazy vydanými orgány cizího

státu. Plavební správa může se souhlasem ministerstva dopravy povolit úlevy pro určitý druh mezinárodního styku, zejména pro styk pohraniční, sportovní a turistický, pro připouštění cizozemských plavidel určitého druhu a určitého statu.

Plavební nehody

(k § 18 zákona)

§ 21

(¹) Vůdce plavidla (provozovatel plavidla) je povinen bez odkladu a nejrychlejším způsobem ohlásit plavební nehodu plavební správě; na vodních nádržích ohláší plavební nehodu nejbližšímu orgánu Veřejné bezpečnosti, který o tom neprodleně uvědomí plavební správě.

(²) Plavební nehodu, ke které došlo v čině a při níž byla způsobena škoda větší než Kčs 10 000,—, těžký, smrtelný nebo hromadný úraz, je povinen ohlásit plavební správě provozovatel plavidla.*

(³) Plavební nehodu, které se zúčastnila plavidla ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti, ohláší plavební správě velitelství útvaru ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti, a to jen tehdy, došlo-li k poškození plavebních zařízení nebo k vytvoření překážky ve vodní cestě nebo k jiné skutečnosti, jež by mohla mít vliv na bezpečnost plavby.

§ 22

(¹) O plavební nehodě, při níž došlo k požáru (výbuchu), musí být uvědoměna místně příslušná okresní inspekce požární ochrany a oddělení Veřejné bezpečnosti.

(²) O plavební nehodě, při níž došlo k poškození vodní cesty (nasednutí plavidla na mělčinu, náraz na zařízení plavebních komor apod.), musí být uvědoměna též organizace, které přísluší správa vodního toku.

§ 23

(¹) Vyšetřování plavebních nehod přísluší plavební správě. Při vyšetřování je třeba v nejkratší době objasnit okolnosti, za kterých došlo k plavební nehodě, určit příčiny a následky plavební nehody a stanovit, zda a které ustanovení pravidel plavebního provozu byla porušena. Přitom je třeba dbát, aby při vyšetřování nedocházelo k neodůvodněnému zdržení plavidel nebo členů lodních posádek.

* Povinnost hlášení podle ustanovení § 7 vyhlášky

č. 118/1961 Sb. není tímto dotčena.

(2) Vyšetřování plavebních nehod se mohou zúčastnit zástupci organizací zúčastněných na nehodě. Jejich účast nesmí vést ke zdržení vyšetřování.

(3) Při vyšetřování plavebních nehod na hranici částečneho nebo v bezprostřední její blízkosti je třeba dodržovat ustanovení mezinárodních dohod.*

(4) Jakmile se při vyšetřování plavební nehody zjistí podezření z trestného činu, je plavební správa povinna přizvat vyšetřovací orgány Veřejné bezpečnosti.

(5) Plavební správa neprovádí vyšetřování, jestliže nedošlo k porušení pravidel plavebního provozu a jestliže následky nehody nepřesahuje rámcem jen.

§ 24

Vůdce plavidla (provozovatel plavidla) je povinen předložit plavební správě veškeré materiály a podklady potřebné pro objasnění hlášené nehody, například podrobnou zprávu s uvedením okolností, následků a příčin nehody spolu s plánkem úseku vodního toku, kde se stala nehoda a s vyznačením různých postavení plavidla, popřípadě plavidel, výpis z lodního deníku týkající se nehody, seznam, popis a rozsah způsobených škod a podle možnosti fotografie.

§ 25

Vyšetřování plavebních nehod, kterých se zúčastnilo plavidlo ozbrojených sil nebo Veřejné bezpečnosti, přísluší útvarům ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti. Při srážce těchto plavidel s jinými plavidly, při najetí těchto plavidel na jiná plavidla nebo opačně, při poškození vodní cesty, pobřežních nebo hydrotechnických staveb, plavebních znaků a světel plavidly ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti provádějí vyšetřování plavební správa a vyšetřovací orgán útvaru ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti ve vzájemné spolupráci.

§ 26

Na závěr vyšetřování oznámí plavební správa organizacím zúčastněným na nehodě výsledek vyšetřování. Současně vyhláší, stanoví nebo doporučí vhodná opatření, která by v budoucnosti předešla nebo zabránila opakování plavební nehody.

* Pravidla o vyšetřování nehod na Dunaji (XXI zasedání Dunajské komise).

Společná havárie

(k § 22 zákona)

§ 27

(1) Do společné havárie patří též škody, které jsou přímým následkem úkonu společné havárie; ve společné havárii se však uhradí škody, které jsou v okamžiku úkonu společné havárie nevyhnutelné nebo které by, i kdyby takového úkonu nebylo, nevyhnutelně nastaly před ukončením podniknutí, ledaže příčinou nevyhnutelnosti škody bylo nebezpečí hrozící celému podniknutí.

(2) Společnou havárií jsou zejména:

- a) škody vzniklé svržením nákladu nebo lodního příslušenství, odštípnutím kotev, řetězů a lan a škody způsobené plavidlu nebo nákladu v souvislosti s tím,
- b) škody způsobené plavidlu nebo nákladu zámněrným najetím plavidla na mělkou proto, aby se plavidlo nepotopilo, nebo zámněrným potopením proto, aby byl uhašen požár, jakož i výdaje a škody vzniklé odtahovalním nebo zdviháním plavidla,
- c) poškození strojů a kotlů vzniklé ústřílem a uvolněním uvázlého plavidla,
- d) mimořádné výdaje spojené s překladem nákladu z plavidla na odlehčovací plavidlo, s nájmem odlehčovacího plavidla a s opětovným překladem do plavidla, jakož i škody, které přitom nastaly na plavidlu nebo nákladu,
- e) výdaje spojené se zdviháním plavidla s nákladem, potopilo-li se plavidlo nehodou, jakož i škody způsobené za účelem vyzdvížení zámněrně potopeného plavidla nebo nákladu,
- f) výdaje spojené se získáním pomocí jiných plavidel, jakož i škody způsobené plavidlu nebo nákladu takovou pomocí,
- g) výdaje spojené s veplutím do přístavu útočiště k záchrane před zámrazou nebo při povodňovém stavu vody, včetně výdajů za hledání našloženého plavidla i jeho vyplovutí.

§ 28

(1) Učiní-li se místo výdajů, které by náležely do společné havárie, nějaké jiné mimořádné výdaje, uhradí se ve společné havárii až do výše částky výdajů, které by náležely do společné havárie.

(2) Za společnou havárií se nepokládají škody a výdaje způsobené:

- a) zdržením za cesty nebo po jejím skončení (zejména ztráta času u plavidla) a ztráta nebo zhorskání možnosti odbytu u nákladu,
- b) přerušením cesty mimo případ záchrany před zamrazou nebo při povodňovém stavu vody,
- c) přetěžováním strojů nebo kotlů plovoucího plavidla.

§ 29

Pokud se dále nestanoví jinak, jsou podkladem pro výpočet náhrad i příspěvků ve společné havárii hodnoty platné v době a v místě skončení podniknutí.

§ 30

(¹) Je-li plavidlo ztraceno, hradí se cena plavidla v nepoškozeném stavu po odečtení výloh za opravu škod, které nenáleží do společné havárie, popřípadě též po odečtení výtěžku prodeje zbytků plavidla. Cenu plavidla i výši výloh za opravu odhadnou znalci.

(²) Je-li plavidlo poškozeno, hradí se výlohy za opravu. Škodu vysetí a odhadnou znalci.

(³) Nahrazují-li se při opravě staré věci novými, sníží se úhrada o srážky odpovídající rozdílu mezi cenou nových a cenou starých věcí (tzv. srážky „nové za staré“). Srážky ční u plavidel, motorů, strojů a kotlů od druhého do pátého roku provozního stáří jednu pětinu, od šestého do desátého roku provozního stáří jednu čtvrtinu a od jedenáctého roku provozního stáří jednu třetinu; až do jednoho roku provozního stáří se nesráží nic. U kotevních řetězů ční srážka jednu šestinu, u vlečných lan jednu čtvrtinu, u kotev se nesráží nic. Z částky náhrady zbývající po provedení srážky „nové za staré“ se odečte ještě popřípadě zbytková hodnota starých věcí, které se nahrazují novými.

(⁴) Náhrada za poškození lodi nemůže být vyšší než částka, která by se měla hradit při ztrátě plavidla.

§ 31

(¹) Je-li náklad ztracen, hradí se cena, jakou by měl v nepoškozeném stavu po odečtení částky odpovídající škodám, které nenáleží do společné havárie, jakož i po odečtení ušetřeného přepravného, clá a jiných výloh.

(²) Je-li náklad poškozen, hradí se rozdíl mezi cenou ve stavu nepoškozeném a cenou ve stavu poškozeném. Byl-li poškozený náklad prodán, hradí se rozdíl mezi čistou cenou v nepoškozeném stavu a čistým výtěžkem prodeje.

§ 32

(¹) Ztráta přepravného se brání částkou odpovídající hrubému přepravnému po odečtení částky, kterou by byl dopravce musel vynaložit na ziskání přepravného, kterou však v důsledku úkonu společné havárie nevynaložil, jakož i po odečtení čistého výtěžku z přepravy jiného nákladu místo nákladu, za něž bylo přepravné ztraceno.

(²) Plavidlo, přepravné i náklad přispívají ke společné havárii podle své skutečné hodnoty. K hodnotě se připočítou náhrady přiznané plavidlu, přepravnému a nákladu ve společné havárii. Od hodnoty přepravného se odečtuje výdaje na ziskání přepravného, které by byl dopravce uspořil, kdyby bylo došlo ke ztrátě plavidla v době úkonu společné havárie.

§ 33

(¹) Ve společné havárii se nehradí ztráta ani poškození nákladu úmyslně nehlášeného nebo nesprávně hlášeného při podání k přepravě; byl-li však takový náklad zachráněn, přispívá ke společné havárii.

(²) Ztráta nebo poškození nákladu, jehož cena byla při podání k přepravě hlášena nižší částkou, se hradí podle ceny hlášené, avšak takový náklad přispívá hodnotou skutečnou.

(³) Zavazadla cestujících a osobní svršky přispívají ke společné havárii jen tehdy, byly-li na ně vydána přepravní listina nebo poskytněny se za ně náhrada ve společné havárii.

§ 34

(¹) Stanovení náhrad a rozvrh příspěvků se provede v sídle provozovatele plavidla.

(²) Provozovatel plavidla je povinen učinit bez odkladu opatření potřebná k vypracování dispaše.*) Odkládá-li splnění této povinnosti, je kterýkoliv účastník oprávněn zařídit vyhotovení dispaše.

(³) Výlohy vyhotovení dispaše se vyúčtuji ve společné havárii.

Záverečná ustanovení

§ 35

[k § 23 zákona]

Ustanovení § 1 odst. 1 písm. d) až f), odst. 2 písm. e), i) až o), § 8 až 19, § 22 až 24 nevztahuje se na plavidla ozbrojených sil.

*) V Československu provádí dispaše Dispašní kancelář Československé obchodní komory v Praze.

§ 36

Zrušuje se:

1. Ustanovení čl. 10, 12, 80 a 84 přílohy I. nařízení ministra dopravy č. 72/1953 Sb., o řádu plavební bezpečnosti pro československý úsek Dunaje.
2. Ustanovení § 6, 10 až 12, 16, 87, 103 a 132.

písm. i) vyhlášky č. 5/1957 O. L. o řádu plavební bezpečnosti na vnitrozemních vodách.

§ 37

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna

Ministr:

Indra v. r.